

Kära tonåring du är inte här för min skull.

(Texten är hämtad ur boken "Tio saker jag vill säga till mina barn innan jag dör, av Micke Gunnarsson.)

Jag tittar på dig i smyg. Du ser inte mig.

Jag säger godnatt och du svarar.

Sedan släcker jag lampan vid min säng. Ser att det fortfarande lyser i ditt rum.

Det börjar bli så tydligt nu. Du börjar inse och leva utifrån din egen agenda, inte min.

Din bror har inte ens kommit hem än. Antagligen ses vi nästa gång i morgon vid lunch då han ska äta frukost.

Jag ska vara ärlig kära barn och säga att mycket handlade om mitt och mammas ego då du kom till jorden. Vi skapade nog er barn mycket utifrån att vi ville ha just barn. Vi fantiserade om hur det skulle vara. En liten gullig krabat i famnen. Vi älskade ju barn. Skulle bli så roligt att ha er och allt vad det innebar.

Sedan så kom ni, en, två och tre. Tre krabater och allt vad det innebar. Underbart. Så mycket skratt men många gånger även frustration. Ni var ju åxå skitjobbiga! Hahaha....precis som så sig bör. Det blev en kurs för mamma och mig i personlig utveckling som hette duga. Jag vet att vi gjort en massa bra saker men även saker som ni säkert få se över nu när ni blir äldre. Vi bjuder på det, vi gjorde bara så gott vi kunde.

Men ganska så snart så ändrades våran agenda till att blandas ihop med er egen agenda. Självklart vet vi som vuxna att ni ska bli självständiga, skapa era egna liv, familj, flytta, jobba....allt det där vet man ju...men det är så svårt att inse. Lätt att prata om liksom. Ganska så snart börjar DU växa fram med stort du. Ni är alla unika med era egna sätt och era egna behov. Era gränser, viljor och drömmar. Helt plötsligt inser man när man står där utanför toaletten och hör hur ni rakar er på hakorna att min agenda är en väldigt kort rackare i tid.

Nu har tanken om skapandet av er för min skull bytts ut mot att jag snarare skapade förutsättningar för att en ny människa skulle få vara medskapande av denna jord. Det var inte för min skull eller mammas utan för världens och livets skull du kom hit.

Du står nu där inne och rakar dig och har ställt in ditt sikte. Din agenda. Du pratar nu med mig om DIN väg snarare än min om din. Det är du som berättar för mig att du inte kommer hem i kväll. Att du inte tänker lägga all energi på matematiken i år. Att du är osäker på om du ska fortsätta med fotbollen. Att du planerar att resa i sommar.

Jag hör vad du säger och älskar det. Samtidigt dör jag en smula. Inte för att jag oroar mig över dig, jag oroar mig över mig!

Du är på väg att lämna planen. Där jag varit tränare, vaktmästare, kaffekokare, sjukvårdare, publik, resebolag, kock....

Det börjar ju bli lite tomt. Och det ska det bli. Du skapades för världens skull. Det är nu jag måste våga ta ett steg tillbaka och njuta. Och kanske själv födas på nytt. Vilka möjligheter stundar snart för mig, när jag inte har någon att tjata på om morgnarna? Vad behöver jag och mamma då vi inte behöver varken diska eller tvätta mer en några gånger i veckan. Friheten ser olika ut i olika skeden. Både för dig och mig, kära barn.

Jag tittar på dig i smyg. Du ser inte mig.

Och jag känner....att det är helt ok.

Älskar er.

Kram